AMERİKAN EMPERYALİZMİNE KARŞI

Tek Cephe

MAYIS 1952

AMERİKAN EMPERYALİZMİ

İkinci dunya harbi, dunya vaziyetinde hakiki bir değişiklik yaptı. Bunun neticesı Amerika Birleşik Devletleri fiilî olarak dunyanın tek buyuk sermaye ihracatçısı oldu. Eskiden mevcut büyük sermaye ihracatçısı devletler (İngiltere, Fransa, İtalya v.s) ikinci planda kaldılar. Bugun bu memleketlerin bulunduğu Batı Avrupa hesap muvazenesinde müzmin bir denksizlik görülmektedir. Buna mukabil A.B.D hesap muvazenesi muzmin bir şekilde fazladır. Bunula beraber meta ihracatı A.B.D nin iktisadi faaliyetini temin için gitgide daha lüzumlu oluyor. İşte buna bağlı olarak, birtaraftan ucuz ham madde temini ve diğer taraftan elde mevcut meta-ı en müsait şartlarla sürecek pazarları ele geçirmek için Amerika dunyanın her tarafına yayılıyor. Hususi Amerikan sermayeleri butun dunyayı kaplamağa çalışıyor. İşte buna bir misal:

1946 da.....	373	milyon dolar
1947 de.....	662	" "
1948 de.....	894	" "

Fakat Amerikan kapitalistleri, geniş kapital hareketleri tarafından aranan " emniyet " ve " rantabilite " (kazanç nispeti) şartlarının dünyada yeter derecede olmadığını takdir ediyorlar. Mamafih amerikalı idareciler bu şartların kolayca temin edilebileceğini sanıyorlar. Onlara göre; diğer memleketleri askeri işgal altına almak veyahut o memleketlerin satılık hükümetleri sayesinde idareyi ele geçirmek mubadele kontrolunu kaldırmak, ithalat kontenjanını ilga etmek, gümrük tarifelerini amerikalıların lehine hafifletmek, iki taraflı akitlere son verip çok taraflı mubadele sistemi tesis etmek, geniş kapital hareketlerinin aradığı şartların tahakkukunu temin edecektir.

Fakat Amerikalı idarecilerin bu hülyaları kolayca tahakkuk etmiyor. Doğulu devletlerin Amerikanın taleplerine boyun eğmemesinden sonra ve beynelmilel gerginliğin vahimleşmesiyle Amerikalı idarecilerin hayallerini tahakkuk ettirmek için iki imkân kalıyor :

I. Kapitalist dünyanın ve bilhassa ekonomik vaziyetin büyük bir kararsızlık arzettiği ve sosyal gerginliğin arttığı Batı Avrupa devletlerinin, iktisadî ve siyasî hayatına tam manasıyla kumanda etmek. Ve sömürgelerei işletmek.

2. Yeni harp hazırlığını genişletmek.

--Batı Avrupa devletlerini (Türkiye, Yunanistan dahil) amerikan emperyalizmine bağlamak gayesiyle, bu memleketlerin doğu memleketleriyle ekonomik bağlarını koparmak ve bu memleketleri dolar ekonomisine bağlayan bağları kuvvetlendirmek için, zaruri olarak ortaya gemiş miktarda Amerikan taahhudü, sermayesi ve kredisi çıkıyor.

Az inkişaf eden memleketler ise, (Afrika, Asya) bir taraftan siyasî bakımdan garanti altına alınırken, diğer taraftan; Amerikan kredisi, amerikan kontrolündeki Beynelmilel Banka müdahelesi v.s vasıtasıyla hususî sermayenin işgaline iktisadî bakımdan müsait bir hale getirilmektedir.

Işte bütun bunların tam manası ile gerçekleştirilebilmesi için sömürulecek memleketlerin kayıtsız şartsız Amerikaya bağlı olması gerekmektedir.

Bir 'harp isterisi' yaratmadan

mütecaviz ve tahripkâr bir politika tatbik etmeden, bir suru irili ufaklı " Mac Arthur " lerin halkların hayatındaki tesirinin buyumesine imkân vermeden; silahlanma yarışı için yüzlerce milyon harcamak , kapitalist dunyaya enflasyon ve ezici bir vergi politikasını zorla kabul ettirmek imkânsızdır.

--Amerika böylece bir yandan kendisine nispetle küçük Batılı emperyalistleri kendine bağlarken öte taraftan diğer memleketlere yerleşiyor,harp hazırlığını şiddetlendiriyor ve el attığı heryer tabii olarak Amerikanın bir sömürgesi haline geliyor.

Amerikan tröstlerinin projeleri ekonomik gayeler ve askeri,stratejik duşuncelerle gayet sıkı bir şekilde bağlıdır. Zira Amerikan idarecileri biliyorlar ki harp ekonomisi yalnız büyük bir kâr kaynağı değil, aynı zamanda kendi refahları için yegâne dayanılacak temeldir. Buna bağlı olarak bütün hareketlerini de buna göre ayarlıyorlar." Marşalize yani Marshall planına dahil memleketler arasında akdedilmiş anlaşmaların(!) tahlili gösteriyor ki, bunlar karşılıklı bir yardım ve barış politikasının ifadesi değil,en kuvvetli emperyalist memleket tarafından zayıf emperyalislere karşı güdülen bir kuvvet politikasıdır."

Bütun bunları kendi ağızlarıyla söylüyorlar:

I5 temmuz tarihli Ekonomist gazetesine göre, Fransa,İngiltere ve Belçika'ya;Afrikanın orta kısmında stratejik yollar inşası için 4 milyon dolar verilmiştir. Gene bu gazeteye göre mevzubahis her memleket kendi hesabına tahsis edilen mikdarın 50 misli fazlasını sarfetmek mukellefiyeti altına girdi.(Türkiyede de durum aynı değil mi?) E.C.A (Avrupa Ekonomik İşbirliği İdaresi) şefi Mr.Perkman diyor ki :" Bundan böyle E.C.A nın vazifesi 3 farklı, fakat birbirine sıkısıkıya bağlı gayenin icab ettirdiklerini uzlaştırmak olmalıdır:

Silahlanma,istihsalin yükselmesi ve Avrupa Askerî Paktının akdi."

Amerikalı idarecilerin gayelerini ve içyüzlerini eski bir Amerikan generali olan Holdrige gayet güzel anlatıyor:

" Harp Amerikanın işidir.(business).Harp hazırlığı tröstü başlıca müessesemiz haline geldi. Buna senede I00 milyar dolar harcıyoruz.Eğer birdenbire bu kâr kaynağından mahrum olsak ekonomimiz bir tek günde çöker. Bütün endüstri muesseseleri daha fazla harp malzemesi siparişi almak için mücadele ediyorlar. Zira bu siparişler olmadan istikbal iflâs tehlikesinden başka birşey vadetmiyor."

Kore harbi bu cinayetler tröstünün kanlı işlerinden biridir. Harp ancak " tröstler için bir iştir" ve" milletin yalnız imtiyazlı bir sınıfı harpten istifade eder."

Bütün bu harp hazırlıkları Amerikalılar tarafından dünya

Birlik Kuvveti

Son seneler boyunca Türkiye harbe doğru tehlikeli adımlar attı.Memleketi tamamen Amerikan emperyalizmine rametleği hedef kılan olaylar birbirini takip etmekte: Amerikan yardımı,Marshall planı Kore harbi, Atlantik paktı,silahlanma ve harp masraflarının devamlı artışı v.s... Bunlara muvazi olarak Türk hükümetleri , Amerikalılara bu rarp kışkırtıcılığı faaliyetinde ellerinden gelen kolaylığı gösteriyorlar.

Bugün, üçuncu dunya harbini çıkartmak için hazırlık yapan Amerikan emperyalistlerinin harp planlarını akamete uğratmak ve Millî Bağımsızlığı elde ederek yabancı boyunduruğundan kurtulmak içim , geniş halk kitlelerinin birlik halinde mücadeleleri herzamankinden daha ziyade elzem olmuştur. Halkların millî bağımsızlık düşmanlarının en büyük yardımcısı halk kitlelerinin kuvvetinin parçalanışı ve dağılışıdır. II ci Dünya harbi tecrübeleri,emperyalistlerin; yeni bir harp hazırlamak, demokrasi kuvvetlerini ezmek ve halk yığınlarının hayat sevıyesini düşürmek gayelerinde en çok kullandıkları usulün halk kitlelerinin birlik hareketini parçalamak olduğunu gösterdi.

Bugün çalışan kitlelerin muhtelif teşkilatlarının faaliyetleri; kadın birliklerinin, gençlik derneklerinin, işçi köylu,aydın hareketlerinin mutat faaliyetleri olağanüstü bir önem kazanmıştır. Halk yığınlarının ve butün demokratik kuvvetlerin toplu hareketi, bugün bütün

- arkası 3 te-

nın her yanına yayılıyor.Bugün Fransanın 300 yeri Amerikanın askerî ve iktisadî işgali altındadır.Afrikada Dakar,Konakry,Abidjan limanları Amerikalıların nezaretinde askeri gayeler için genişletiliyor. Afrikada mevcut hava üslerine ilâveten 48 yeni askerî hava alanı inşaatına geçiliyor. Türkiye baştanaşağı bir askerî üs haline getiriliyor. Amerikan donanması Akdenizi artık kendi malı addediyor. Bu misalleri arttırmak kabil...

Bütün bu harp hazırlıklarının Amerikan baskısı altında olan memleketlerde husule getirdiği neticeler nelerdir ?

A.B.D cenubî Amerikayı sömürüyor, böylece eşyanın fiyatı 9 sene evveline nispetle Peru ve Bolivya'da 6 misli, Şili'de 8, Paraguay'da 5 misli v.s artıyor.

Fransa'da hayat her ay vasati o/o I5 pahalılaşıyor.

İngiltere bütün yiyecekleri karneye bağlıyor.Türkiye gittikçe artan bir sefalete sürükleniyor.v.s ...

Dünya barışı harp hazırlığının tehdidi altında . Zaten" hiçbir zaman bir güvercinin bir mühimmat deposu üstünde uçtuğu görülmemiştir."

" Amerikanın hakim iktisadına tabî,bugünki dünya emperyalizmi,dünya barışı için, müsavi kuvvetlere malik devletler tarafından teşkil edilmiş olan eski emperyalist bünyenin olduğundan çok daha tehlikelidir,

Fakat; A.B.D nin sevk ve idare ettiği harpçı emperyalist politika, halk yığınlarının gittikçe artan mukavemetiyle karşılaşıyor. Dünyanın her yanında insanlar anlıyorlar ki, yeni tahripkâr aletlerin mukemmelliği ile yeni bir dünya harbi insan medeniyetine öldürücü bir darbe vuracaktır."

İşte bunun için Dünya halkları barış mücadelelerini şiddetlendiriyorlar.Bir taraftan dünya barışının sağlanması için mitingler tertip ederek,imza toplayarak v.s,diğer taraftan Millî Bağımsızlıkları için mücadele ediyorlar.

Başta sömürge halkları olmak üzere yarı sömürge ve tabî memleketler halkları biliyorlar ki ." Barış için mücadele Millî Bağımsızlık için olan mücadeleden ayrılamaz." Bunun için bu halklar " Millî Bağımsızlık ve kendi memleketlerinin hakimiyeti bayrağını ellerine alıyor" ve emperyalizmi zayıflatmak ve devirmek isteyen bütün hareketleri destekliyorlar.

Başta Amerikalılar olmak üzere bütün emperyalistler(İngiltere,Belçika, Fransa,v.s),bütün bu millî bağımsızlık hareketlerini en caniyane usullerle bastırmağa çalışıyorlar.Emperyalistler ayaklarını bastıkları yerin sağlam olmadığının farkındalar. Bunu New York Times şöyle açıklıyor: "Hazer denizi ile İran körfezi arasında toprak titriyor. Ve güçlükler en derin petrol kuyusundan çok daha derindir." New York Times'in İran i-

- başı 2 de -

BİRLİK KUVVETİ

memleketlerde yalnızca barışı gerçekleştirmekte değil,emperyalistlere ve irticaa karşı savaşmakta da en tesirli bir siyasi kuvvettir. Vatanseverlerin kitle halindeki mucadeleleri;hükümetlerine haklı isteklerini kabul ettirmek ve şiarı barışın devamı,silahlanmaya son verilmesi , halkın hayat seviyesinin yükseltilmesi olacak hakiki bir halk hükümetinin kurulması için en büyük bir teminattır.

Halklar,emperyalistlerin kölesi olarak yaşamak istemiyorlar.Dünyanın hür yaşamak isteyen halkları millî bağımsızlıklarına kavuşmak için emperyalistlere karşı mücadeleye geçtiler.Her dinden,her siyasi ve içtimaî inanıştan milyonlarca insan,emperyalistlerin harp politikalarına karşı koymak ve milli bağımsızlığı elde etmek için bir saf halinde birleşiyorlar.

Amerikan emperyalistlerini yurtlarından kovmak; harp hazırlıklarına son verilmesini, hayat şartlarının iyileşmesini istemek için birleşiyorlar. Ekmek için, hürriyet için, devamlı bir barış için birleşiyorlar.Bütün haklı isteklerini zorla kabul ettirmek için birleşiyorlar.

Bu birlik emperyalistleri ve onların ortakları millî irticaları titretiyor.

H A L K L A R İ Y İ G Ü N L E R G Ö R M E K İ Ç İ N B İ R L E Ş İ - Y O R L A R

çin söylediği bu söz, butun Orta ve yakın Doğu, Şimalî Afrika ve Güney Doğu Asya için de varittir. Mısır milli bağımsızlığı için İngilizleri Süveyşten kovuyor. Buna karşı İngilizler ellerinden gelen butün katliamı yapıyorlar. Sivil halka ateş açıyor, köyleri yakıp yıkıyor ve çocuklara varıncaya kadar öldürüyorlar. Malayada yaptıkları ise Mısırdakileri golgede bırakıyor. Madagaskar, Viet Nam, Tunus, Cezair, Fas hep ayrı ayrı birer misal.

Amerikalılar Kore'de insanlık tarihinin kaydetmediği vahşeti yapıyorlar. Ve butun bu faaliyetlerinde dun harp suçlusu diye hapsettikleri ve bugün serbest bıraktıkları nazilerden, faşistlerden yardım göruyorlar.

Fakat butun bunlara rağmen gayelerine ulaşamıyorlar. Zira bu vahşi istilacılar karşılarında halkların muşterek kuvvetini buluyorlar. Halklar aralarındaki butun anlaşmazlıkları bırakıp " Tehlike emperyalizmdir " ," Emperyalizm öyle bir kaplandır ki onun tarafından yutulmamak için onu ezmeli" diyerek bir " Tek Cephe" halinde hareket ediyorlar. İşte ezilen milletlerin kuvveti bu birlikten geliyor.

Fransızlar Viet Nam'da beş senedir savaştıkları halde ellerine bir seri mağlubiyetten başka birşey geçmedi. İngilizler Malaya'da "yakın bir zaferden bahsedilemiyeceğini" söyluyorlar. Gene İngilizler İran'dan çekilmek zorunda kalmadılar mı? Kore'de Amerikan ordusu ne elde etti? Hiç ! Yalnız mağlûbiyet.

Amerikan emperyalizmi altında ezilen milletlerin kurtuluşu ancak halkların böyle muşterek hareketleri sayesinde gerçekleşebilmektedir ve gerçekleşecektir.

Yurdumuzu Amerikan emperyalizminden temizlemek için " Tek bir Cephe" halinde mücadele edelim. YAŞASIN HÜRRİYET ,YAŞASIN BARIŞ .

KORE HARIBI NASIL ÇIKTI

1910 senesindenberi Japonyanın işgali altında bulunan Kore, İkinci dünya harbi, sonunda benzeri bir çok memleketler gibi, Millî Bağımsızlık savaşı yapmış ve bağımsızlığını elde etmişti. Kore, kuzey ve guney diye iki kısma ayrılmış; kuzeyde bir Halk Demokrasisi, guneyde de ipleri Korede menfaatları olan Amerikan hukumeti tarafından idare edilen bir kukla demokrasi meydana gelmişti. Kuzey Kore iktisadî ve siyasî alanda hür, hertürlü toplumsal kalkınma için gerekli inkilapları yapmakla işe başlamıştı. İlk ağızda toprak işi ele alınmış; 725.000 topraksız köylüye toprak dağıtılmıştı. Ameleye iş bulunmuş ve onlara gene ilk ağızda 43.000 ev yapılmıştı. Günde 8 saat çalışma, senede 15 gün paralı dinlenme gibi işçi hakları tanınmıştı. Bunların yanında memleketin her türlu kalkınması için tam verimli bir çalışma gözle görulüyordu. Güney Kore'de ise , toprağın o/o 65 i genc köy ağalarının elinde idi. İşsiz sayısı 3 milyonu aşkındı. Guney Koreliler Kuzey Kore'de yapılan inkilapların hasreti içindeydiler. Kuzeyli kardeşleriyle birleşmek, Amerikalıları ve onların sermayelerini Guney'den atmak istiyorlardı.

İşte mesele açıktır! Bir memleket hur olmak istiyor. Bir millet kendi toprağı ustunde hür olarak çalışmak istiyor. Burası Kore'dir. Kore Uzak Doğuda'dır. Uzak Doğu'da Wall Street' in milyarlık sermayeleri yatmaktadır. Güney Kore'de işleyen sermayenin o/o 91 i Amerikalılarındır. Güney Kore'nin zenginliklerinin elden kaçmaması için, Amerikalıların uşağı Sygman Rhee hukumeti Kore'ye saldırmıştır.

30 sene evvel İstiklâl mucadelesi yapmış Türkiye ise, Amerikalı milyonerlerin menfaatları için evlatlarını istiklâl mücadelesi yapan bir millete karşı yollamıştır. Dünya Milletlerinin istiklâl ve barrış davalarına karşı gelen harp kundakçısı Amerika ve onun uşağı Türk hükümetlerini, bütün dünya milletleri ile beraber, harp suçlusu olarak görüyoruz. Ve bütün dünya milletleri ile beraber İstiklâl ve Barış uğrunda mücadele eden halklara saygı istiyoruz.

TUNUS'TA KURTULUŞ HAREKETİ

Tunus'tan Fransız " himaye"sinin çekilmesi için yapılan ve 17 ay suren müzakereler muspet bir netice vermeden kesildi. Fransızlar Tunus beyine " himaye" nin devam edeceğini bildirdiler.

Bunun üzerine Tunus'ta 21- 22 23 aralıkta umumî grev yapıldı. Tunus pazarlarının ve stratejik mevkilerinin elden gideceğini anlayan Fransız sömürgecileri, Tunus halkına karşı; kendi tabirleriyle " temizlik harekâtına" geçtiler: Gazeteleri, mektepleri kapattılar, miting yapan halkın üzerine ateş açtılar, millî bağımsızlığı isteyen ve bunun için mücadele eden siyasî parti mensuplarının çoğunu çöle sürdüler.

Tunuslular Birleşmiş Milletlere başvurmak uzere harekete geçtiler. Bundan çekinen Fransız sömürgecileri baskılarını arttırdılar : Siyasî partilerin(Yeni Dustur, Komünist, Eski Düstur v.s) başkanlarını ve ileri gelenlerini tevkif ettiler. Halk buna umumî grevle cevap verdi. 23 Ocakta Fransızlar silahsız Tunus halkına tanklarla saldırdılar. Ve Tunus'un Birleşmiş M. e şikâyetini geri çekmesini istediler. Bu reddedildi ve halk 1 şubatta gene umumî grev yaptı.

Tunus halkının kurtuluş hareketi büyük bir hızla gelişmekteydi. Fransız sömürgecileri bunun önune geçmek için her turlu çareye baş vurmağa başladılar: Grev yapan 20 bin talebe uzerine Fransız polisi ateş açtı. Talebeler 1 ölu, yüzlerce yaralı verdiler. Mekteplerden 3 bin talebenin kaydı silindi ve yüzlerce talebeye ağır hapis cezaları verildi.

26 martta Fransız Umumî Valisi Tunus Başbakanı Şenik'i ve üç bakanı tevkif etti. Aynı gün Tunus Hürriyet ve Barış Komitesi Birleşmiş Milletlere müracaat etti. Artık Tunus tam manasıyla kaynamaktadır. Hiçbir kuvvet Tunus'un kurtuluş hareketinin önüne geçemez. Onu bütün dünya halkları ve demokrat teşkilâtları destekliyor. Cezair'de, Fas'ta dayanışma grevleri yapılıyor. Mısır halkı, Tunus halkına yapılanları protesto ediyor. Pakistan hükümeti, Pakistan halkının baskısına dayanamıyarak Tunus meselesini Guvenlik Konseyi'ne getiriyor. Dünya Sendikaları Federasyonu, Fransız sömürgecilerinin Tunus'lu işçilere yaptıklarını, Birleşmiş Milletler'e şikâyet ediyor. İrak halkı Tunus'lu bakanların tevkiflerini protesto ediyor. Fransız işçileri Tunus a gönderilen harp malzemesini gemilere yüklemiyorlar. Beynelmilel Talebe Birliği Tunus'lu talebelere yapılanları protesto ediyor. v.s...

28 martta, umumîvali, Fransız kuklası Bakkuş'u yeni Başbakan olarak Tunus Bey'ine zorla kabul ettiriyor. Bu sırada Paris'te bulunan iki Tunus bakanı iltica etmek üzere Mısır'a gidiyorlar. Ve aynı zamanda Güvenlik Konseyi'nde Tunus meselesi konuşulurken kendilerinin de dinlenmeleri için Amerikaya gitmek istiyorlar. Fakat Amerika hükümeti, kendi ortağı Fransız sömürgecilerinin rezaletlerinin ortaya çıkmaması için bu iki Tunus bakanına vize vermiyor.

Grevler devam ediyor. Halk Bakkuş'u istemediğini ilân ediyor. Bakkuş, hükümeti buyük güçlüklerle kurabiliyor. Güvenlik Konseyi; Amerikanın, İngilterenin, Fransanın ve onların yardakçısı Türkiyenin ve diğer yardakçıların sayesinde Tunus meselesini gündeme almıyor. Zira Fransa, Amerika, İngiltere üçü birden vetolarını kullanıyorlar. Turkiye Fransanın noktainazarına iştirak ettiğini bildiriyor. Yani böylece Tunus'ta Fransıe sömurgeciliğinin devamını destekliyor.

Tunus halkı, butun bunlara, grevlerle ve sömurgecilere karşı açtıkları savaşla cevap veriyor.

Peki, Tunus halkı ne istiyor ?

Tunus halkı:

1. Kamplara surulmüş, zındanlara atılmış vatanseverlerin ve vekillerin serbest bırakılmasını;
2. Sansür ve Örfî İdare'nin kaldırılmasını;
3. Fransız valisinin ve komutanının geri çekilmesini;

4. Fransız askerinin, polisinin ve baskı yapan diğer unsurlarının yurtlarına dönmelerini;

5. Tunustaki harp hazırlıklarına son verilmesini;

6. Hürriyet ve Millî Bağımsızlık isteklerinin kanunen teminini, yani :
   a) doğrudan doğruya seçimle bir kurucu millî Tunus meclisinin seçilmesini.
   b) Yalnız seçmenlerine karşı sorumlu, demokrat, hakiki bir Tunus hükumetinin kurulmasını.
   c) Tunus'un idaresinin Tunus'a iadesini

I S T İ Y O R .

Tunus halkı, memleketinin zenginliklerini sömürenleri yurdundan atmak için; birleşik olarak yığın halinde mücadele etmek gerektiğini gayet iyi biliyor. Onun için bütün millî partiler; (Komünist, Eski Düstur, Yeni Düstur v.s) aralarındaki her turlü anlaşmazlığı bırakıp " her şeyden evvel emperyalizmi kovmalıve Barışı sağlamalı" diyerek elele vermiş savaşıyorlar.

Analar, kızlar, talebeler , işçiler, köylüler, aydın insanlar, bütünvatansever Tunuslular, birbirlerine sımsıkı sarılmışlar ; emperyalistleri memleketlerinden kovmak , barışa ve hürriyete kavuşmak için savaşıyorlar.

Hiçbir kuvvet Tunus'un kurtuluşunun önune geçemiyecektir.

Tunus TUNUSLULARINDIR !

TÜRKİYE'DEKİ TERÖR

Türkiyemiz bugün bir hapishane haline gelmiştir: Yurdunu ve hürriyeti sevenler hapishanesi. İşimin karşılığını isteyenler, haklarını arayanlar; köle, esir, serf olarak yaşamak istemeyenler hapishanesi.

Bugün Turkiyede barış'tan , bağımsızlıktan bahsetmek; " yurdumuzda Amerikan işgali istemiyoruz" demek : tevkif olmak, işkence görmek, senelerce hapse mahkûm olmak demektir.

Yurdumuzu Amerikan emperyalistlerine satan hain Turk hükümetlarindeki şahıslar, kendi menfaetlerini Amerikan emperyalizmine bağlamışlardır. Onlar, Türk halkını rahatça sömürebilmek için kendilerinin ve efndileri Amerikalıların menfaatlerine halel getirecek her hareketi şiddetle bastırmak istiyorlar. Bu yalnız Türkiyede değil emperyalizmin el attığı heryerde böyle.

İşte Malaya'da :İngiliz emperyalistlerini memleketlerinden atmak isteyen Malayalı'lara İngilizlerin yaptıkları. İşte Madagaskar'da: Fransız sömürgecilerinin bir senede katlettikleri 90.000 insan. İşte Viet Nam'da (Hindiçini) Fransız emperyalistlerinin hürriyetlerini isteyen Viet Nam'lılara karşı senelerdenberi güttükleri harp. İşte Amerika'lıların Bolivyada grev yapan işçileri uçak ateşi ile katletmeleri. Gene Amerika'lıların Kore harbi ve oradaki katliamları. İşte Fransız emperyalistlerinin Tunus, Fas, Cezair ve Kamboç'ta yaptıkları. İşte İngilizlerin İran ve Mısır maceraları. İşte Holanda'lıların Endenozyadaki vahşilikleri...

Bütün bu emperyalist hükümetler daima sömürmek istedikleri, işgal etmek istedikleri yerlerde kendilerine uşaklık edecek hükümetler bulmağa çalışırlar :Cenup Kore'de Amerikan uşağı Sygman Rhee hükümeti. Filipin'de gene Amerikan uşağı hükumetler. Viet Nam'da Bao Dai hükumeti. İşte Amerikalı efendilerinin her emrini yerine getiren Türk ve Yunan hükumetleri.v.s ...

Bugunki Türk hükumetleri diğer memleketlerdeki kendi benzerlerinin yaptıklarını yapıyorlar : Amerikalı emperyalist efendilerinin ve şahsî menfaatlerinin hesabına yurdu sömürmek. Hürriyeti boğmak, haklı her sesi susturmak, Amerikanın çıkartmak istediği 3 cü dünya harbine hazır-

lanmak. Ve bunu temin için de her türlü işkenceye başvurmak.

Türkiye bugün Amerikanın tam manasıyla askerî işgali altındadır. Türk hükümetinin siyaseti ve Türkiyenin iktisadiyatı Amerikanın emrine tabidir. Fakat bunlar Amerikalıların memleketimizi istedikleri gibi sömürmelerine, hazırladıkları 3 cü dünya harbi için esaslı bir askerî üs haline getirmelerine kâfi gelmemektedir. Zira, barışsever Türk milleti karşılarına çıkmakta ve GO HOME (Yurduna dön; Amerikalı Dışarı) demektedir.

Amerikalı dışarı çıkmak istemiyor. Bunun için Türk hükümetine emrediyor: " sustur şunları". Türk hükümeti polisi, gizli teşkilâtı , terör kanunları, jandarması, mürteci satılık matbuatı ile onun emrindedir;

Kore'deki Amerikan harbinin haksızlığını ve buna Türkiyenin iştirakinin doğru olmadığını söyleyen Barışseverler Cemiyeti kurucuları derhal tevkif ediliyorlar. Koreden dönen ve oranın içyüzünü, Amerikalıların ve yardakçıları Türk hükümetlerinin çirkeflikleri ni açıklayanlar yığın halinde tevkif ediliyorlar. Mürteci Türk gazeteleri bu hususta hiçbir şey yazmıyor. Gençler üniversitenin paralı oluşundan ötürü okuyamadıklarını mı söylüyorlar ? Rektör utanmadan " Zenginlerden yardım isteyin. Amerikada böyle yapıyorlar" diyor. Haklı isteklerinde ısrar eden gençler senelerce hapis cezasına mahkûm ediliyorlar. İşçiler; ücretlerinin arttırılması, hayat şartlarının iyileştirilmesi için mücadele mi ediyorlar ? Derhal en faal işçiler tevkif ediliyorlar. Halk " Amerikalılar memleketimizi sömürüyor. Çıksınlar dışarı! " mı diyor. İşkence makanizması derhal harekete geçiyor hem de en yeni amerikan usulleriyle.

Emniyet Genel müdürü Kemal Aygün gazetecilerle konuşurken yanında Türkiyedeki Amerikan polis müşavere heyeti şefi Engle de hazır bulunuyor. " Müşavere heyeti şefi!?"

HAYIR ! Türk halkı aldatılamaz. Bugun Amerikan polisi bütün Atlantik Paktı memleketilerini işgal ettiği gibi Türkiyeyi de idaresi altına almıştır. Türk polisinin hürriyet aşığı insanlara yaptığı işkencelere nezaret etmektedir. Öyle işkence ki : insanlar hasta yataklarından işkence odasına sürükleniyorlar; İşkenceden akıllarını, gözlerini ve sıhhatlerini tamamen kaybediyorlar.

Hapishaneler hürriyet aşığı, barışsever insanlarla doluyor, taşıyor. O kadar ki hükümet yeni hapishaneler yaptırmak zorunda kalıyor. Onlar da yetmiyor : 5 aralık I95I tarihli Zafer gazetesi son zamanlarda 95 barakanın, I5 mağazanın, I9 hanın, I3 kilisenin, I2 medresenin, 9 caminin ,9 deponun, 8 mektebin,7 polis karakolunun,8 kahve ve lokantanın,5 bodrumun, 4 ahırın v.s hapishaneye çevrildiğini yazıyor.

Bir taraftan polis işkencesi devam ederken öte yandan Türk halkı topyekûn ölüme ve sefalete mahkûm ediliyor. Hayat pahalılığı, işsizlik ve nihayet düşünce hürriyetine en şiddetli tecavüzler.

Gazetelerin, matbaaların kapatılması veyahut kendikendisini kapatmağa zorlanması. Ve mevcut neşriyatın yanlız ve yanlız emperyalistlerin dilini kullanmasının temini. Değil hükümeti tenkid etmek, " A M E R İ K A L I D I Ş A R I " demek bile en büyük suç.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi çıkarttıkları yeni kanunla bakanlarda hükümetin manevî şahsiyetini görmek isteyerek ,onların tenkid edilmesinin dahi önüne geçmeğe çalışıyorlar.

İşte TÜRKİYE ;
İşte hürriyet aşığı insanların, Gerçek yurtseverlerin, Barışseverlerin HAPİSHANESİ .

Ve işte O hapishanenin AMERİKALI GARDİYANLARI ....

Fakat o gardiyanlar ve onla çömezleri Türk hükümetleri Türk halkının barışsever kudretini ve acı adaletini unutuyorlar.

Hayır! Türkiye hapishane, Türk milleti esir , Türkiye harp yatağı olamaz.

A M E R İ K A L I
D I Ş A R I !

GO HOME!

AMERİKALILAR AMERİKAYA

Türk milletinin gerçek hakkı:barış, hürriyet içinde çalışmak ve yaşamaktır.O,bu hakka kavuşmak için her türlü fedakârlıklara katlanmış ve katlanmaya hazırdır.

Düne kadar bu milletin ekmeği yoktu, hastanesi yoktu, çarığı yoktu, toprağı yoktu, yarına güveni yoktu.Yalnız yarım da olsa bir istiklâli vardı. Fakat bugün,Türk milleti kanı ile kazandığı istiklâlini de kaybetmiştir.

II ci dunya savaşından sonra Amerikan harp kundakçılarının safında yeralan uşak Türk hükumetleri milletin en gerçek hakkını hiçe saymışlar; memleketi atom üsleri, uçak alanları ile atış sahası haline sokmuşlardır.

Dünya yüzunde bir avuç, memlekette bir tutam olan harp taraftarları dünyaya ve memleketimize kayıtsız şartsız sahip olmak istiyorlar.

Türk milleti için düşman ikidir : Biri, dışarda ve memleketimizde harp kundakçılığı yapan Amerikan idarecileri. İkincisi de bu kundakçılara yataklık eden Türk hükümetleri, Türk irticaı'dır. Bu iki düşman da Türk topraklarında ve dünyada yaşatılmayacaktır.

Türk milleti, ezilen dünya milletleriyle çalışan namuslu insanlarla beraber,insanlığın devamı için şart ve lâzım olan Barış ve Bağımsızlık mucadelesinde aynı savaş yolundadır.

Savaşımız, harp kundakçıları ve onun yardakçılarının memleketimizden ve aynı gaye için girdikleri diğer memleketlerden çıkacakları zamana kadar devam edecektir.

Bu iki duşmanı yoketmek için tek yol, tek çare " Amerikan emperyalizmi'ne karşı" kurulmuş olan 'TEK CEPHE" saflarında birleşmektir.

Türk işçisi,köylüsü, aydını, öğrencisi, askeri, memuru, zenaatkârı dünyanın çalışan namuslu insanları yanındaki gerçek yerini almak için yapacağın tek şey,memlekete girmiş olan Amerikan emperyalizmini ve onu memlekete sokan kukla, uşak hükumetleri yurdundan kovmaktır.

GO HOME ! AMERİKALILAR AMERİKAYA .

